
Fejlesztési Bizottság

2023/2124(INI)

27.10.2023

VÉLEMÉNY

a Fejlesztési Bizottság részéről

a Halászati Bizottság részére

Unió cselekvési terv: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében
(2023/2124(INI))

A vélemény előadója: Catherine Chabaud

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felkéri a Halászati Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

- A. mivel az uniós cselekvési terv megemlíti ugyan a tengerfenék ökoszisztémáit károsító halászati technikákat, azonban nem említ kifejezetten más pusztító halászati technikákat, például a tonhalfajok túlhalászásához hozzájáruló, halcsoportosulást előidéző eszközöket, az óceánok műanyagszennyezését és a fejlődő országok vizeinek tengeri ökoszisztémáit károsító halászati technikákat;
- B. mivel számos trópusi tonhalfaj túlhalászott az Indiai-óceánon, különösen a sárgaúszójú tonhal, amelynek fogásait sürgősen csökkenteni kell;
- C. mivel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete kiemelte, hogy a kisméretű nyílt vízi fajok túlhalászása, valamint a halolaj- és hallisztgyárak fejlesztése Nyugat-Afrikában veszélyezteti az élelmezésbiztonságot Nyugat-Afrika part menti országaiban;
  1. emlékeztet arra, hogy az óceánok az éghajlati és élelmiszerrendszer pilléreként létfontosságúak, mivel a Föld felszínének 71%-át borítják, oxigénünk felét termelik és a CO₂-kibocsátás egyharmadát elnyelik; hangsúlyozza az óceánok megőrzésére és fenntartható használatára vonatkozó politikai és finanszírozási megközelítések kidolgozásának szükségességét; felszólít az óceánok által biztosított megélhetés és az óceánok biológiai sokféleségének globális szintű megőrzésére; hangsúlyozza az óceánok döntő szerepét, különösen a szénmegkötés, a megújuló energia fejlesztése, a munkahelyteremtés, a szegénység csökkentése, az áruszállítás és az internetes kommunikáció terén; figyelmeztet a halászat és az élelmezésbiztonság közötti kölcsönös függésre, mivel 3,3 milliárd embernek van szüksége tengerből származó élelmiszerre ahhoz, hogy állati fehérjebevitelének legalább 20%-át fedezze;
  2. hangsúlyozza egyéni és kollektív felelősségünket abban, hogy védjük a globális közjavainkhoz tartozó óceánokat, valamint a tengereket és a tengeri erőforrásokat, és elérjük a 14. fenntartható fejlődési célt; felhívja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet a tengeri ökoszisztémák védelmében és helyreállításában, és dolgozzon ki olyan kapcsolódó politikákat, amelyek következetesen tükrözik a globális jövőképet; hangsúlyozza, hogy a hatékony és fenntartható tengeriökoszisztéma-gazdálkodás átfogó, ökoszisztéma-központú megközelítést és egyértelmű jogi keretet követel meg, bevonva a kék gazdaság valamennyi ágazatát és szereplőjét; sajnálatosnak tartja, hogy a kék gazdasággal foglalkozó európai közpolitikák között hiányzik a koordináció és az összhang, és jelenleg elkülönítve kezelik őket – az emiatt versenybe kerülő szereplők rovására; hangsúlyozza, hogy meg kell előzni és jelentősen csökkenteni kell mindenféle – különösen a szárazföldi tevékenységekből származó – tengeri szennyezést; szorosabb együttműködésre szólít fel a hulladék- és szennyvíz-gazdálkodás javítása, valamint a műanyagszennyezés elleni sürgős küzdelem érdekében ezen anyag felhasználásának csökkentése és az újrafeldolgozási arányok növelése révén; üdvözli a Bizottságnak a fenntartható kék gazdaságra irányuló megközelítését és a közös halászati politika keretében a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítésére irányuló stratégiáját; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a stratégiát, hogy egy átfogó jogi és stratégiai keret részeként ezt az ökoszisztéma-alapú megközelítést a kék gazdaság

valamennyi ágazatára kiterjeszthesse, beleértve a megújuló energiaforrásokat és a nyersanyag-kitermelő iparágakat is;

3. hangsúlyozza, hogy az EU számára fontos a megújuló óceánenergia tervezett fejlesztését a nem uniós országbeli, különösen az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokban lévő partnereinkkel előkészíteni, rendelkezésükre bocsátva a tengerrendezés és az iparfejlesztés terén szerzett tapasztalatainkat; felhívja az EU-t, hogy fokozza a fejlődő országok kapacitásépítését és finanszírozását az óceán- és part menti gazdálkodással, az óceángazdaságra vonatkozó stratégiák kidolgozásával, a kormányzási hiányosságok áthidalásával, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat és a tengeri erőforrások tiltott kereskedelmének kezelése céljából; hangsúlyozza, hogy olyan válasz lépéseket kell kidolgozni, amelyek figyelembe veszik a helyi szén-dioxid-mentes energia iránti igényt, a tengeri ökoszisztémák védelmének követelményét és a hagyományos tevékenységek, például a halászat fenntartását; hangsúlyozza, hogy a part menti közösségeket be kell vonni a fellépések végrehajtásába; hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókban támogatni kell a tengeri erőforrások fenntartható használatán alapuló fenntartható halászati gyakorlatokat, valamint a halászat, az akvakultúra és az idegenforgalom fenntartható kezelését, e régiók hosszú távú társadalmi-gazdasági fejlődésének biztosítása érdekében;
4. emlékeztet arra, hogy többek között a szennyezés, az éghajlatváltozás és az óceánok elsavasodása mellett az elmúlt 40 évben a tengeri biológiai sokféleség csökkenésének egyik fő oka a természeti erőforrások világméretű, intenzív kiaknázása volt; hangsúlyozza, hogy azonnali lépéseket kell tenni a túlhalászás, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem érdekében, tekintettel annak a part menti közösségekre gyakorolt negatív hatására; felhív minden országot, hogy maradéktalanul teljesítsék kötelezettségeiket, és vessenek véget a túlhalászásnak és a pusztító gyakorlatoknak, amelyek egész fajok túlélését veszélyeztetik; úgy véli, hogy a biodiverzitás megőrzéséhez a fogások jelentős korlátozására és a legveszélyeztetettebb fajok fogásainak beszüntetésére van szükség; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a hatályos jogszabályok ellenére a túlhalászási gyakorlat folytatódik, és hogy egyes országok nem alkalmazzák a nemzetközi szabályozásban előírt korlátozásokat; hangsúlyozza, hogy az intenzív akvakultúra-ágazat nagymértékben függ a fejlődő országokból származó hallisztól és a halolajtól, és ezért nem tekinthető megoldásnak a túlhalászásra; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy fejlesszenek ki fenntartható akvakultúrát az EU iparának hallisztól való függőségének csökkentésével;
5. aggódalmának ad hangot a japán kormány azon döntése miatt, hogy radioaktív vizet enged az óceánba; felhívja az EU-t, hogy gyakoroljon nyomást a nemzetközi intézményekre a művelet óceánra gyakorolt tényleges hatásának nyomon követése érdekében, és hívja fel a japán kormányt, hogy keressen alternatívákat, és végezzen átfogó környezeti hatásvizsgálatot, amint azt nemzetközi jogi kötelezettségei megkövetelik;
6. felhívja az EU-t, hogy támogassa a partnerországok helyi és kisüzemi halászati vállalkozásai számára fenntartott nemzeti part menti tilalmi övezetek létrehozását annak érdekében, hogy megvédjék a part menti közösségek halászati erőforrásait és megélhetését a külföldi lobogó alatt közlekedő és külföldi tulajdonban lévő ipari hajók

növekvő számának hatásaitól;

7. emlékeztet arra, hogy a cselekvési tervnek figyelembe kell vennie a nemzeti, regionális és helyi sajátosságokat a konkrét végrehajtásban, amelynek során a fenntartható üzleti modelleket és megoldásokat a civil társadalom bevonásával kell kialakítani; üdvözli a regionális tengeri egyezmények és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek szerepét; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő ambiciózus megbízásokat a regionális halászati gazdálkodási szervezetek számára a közös halászati politikában foglalt társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi elvekkel összhangban a fejlődő országok és a nemzetközi vizek halászati erőforrásainak védelme érdekében, különösen az egyes fajok, például a trópusi tonhal állománygazdálkodásának javítása révén, valamint a rendelkezésre álló adatok, a megfelelés és a döntéshozatal átláthatóságának javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a tengeri ökoszisztémák védelmét és helyreállítását a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatokra kell alapozni;
8. emlékeztet arra, hogy a tengeri ökoszisztémák védelméhez és helyreállításához olyan stratégiai és ambiciózus globális óceánpolitikai irányításra van szükség, amely előnyös a helyi kisüzemi halászat számára, és együttműködve a part menti közösségekkel fenntartható halászati gyakorlatokon alapul; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ösztönözzék a halászhajók szén-dioxid-mentesítését, és általánosabban megfelelő uniós támogatást biztosítsanak a halászati ágazat fenntartható fejlődéséhez, különösen partnerségi megállapodásai révén, ugyanakkor védjék és segítsék a halászati közösségeket az átmenet során; hangsúlyozza az egészséges ökoszisztémák és a gazdasági fejlődés közötti kapcsolatot, és felhívja az Európai Uniót annak biztosítására, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások átláthatóságra és megkülönböztetésmentességre vonatkozó záradékait teljes mértékben végrehajtsák, és azok a külföldi flották által kifogott halászati erőforrásokra is vonatkozzanak; emlékeztet arra, hogy minden érdekelt féllel, beleértve a civil társadalom képviselőit és a kisüzemi halász közösségeket, konzultálni kell, tájékoztatni kell és be kell vonni őket a fenntartható halászati partnerségi megállapodások tárgyalási és végrehajtási folyamata során egyaránt; hangsúlyozza, hogy új technológiákat kell kidolgozni a karbonintenzív, nagy volumenű, nagy hatású halászatról a karbonszegény, kis hatású halászatra való áttéréshez, a fejlődő országok megfelelő technológiákhoz való hozzáféréseinek biztosításához, valamint az óceánok éghajlathoz való alkalmazkodásával és a tengeri megújuló energiaforrások fejlesztésével kapcsolatos kutatás és innováció támogatásához; megismétli a nyomon követésről, jelentésről és ellenőrzésről szóló rendelettel¹ és a kibocsátás-kereskedelmi rendszerről szóló irányelvvel² kapcsolatos álláspontját, amely szerint javítani szükséges a hajók energiahatékonyságát, továbbá támogatni kell a tengeri közlekedés dekarbonizációjának elősegítését, például a szélmeghajtás alkalmazását célzó beruházásokat;
9. üdvözli a cselekvési tervben kinyilvánított törekvést a halászati gazdálkodáshoz és a tengeri környezet védelméhez szükséges tudásbázis megerősítésére, valamint a kutatás

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

és az innováció fokozására; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a kutatási és fejlesztési kapacitások megerősítéséhez, valamint a fejlődő országokkal való tudástranszferekhez nyújtson műszaki és pénzügyi támogatást a 14. fenntartható fejlődési cél 14.a. rész céljával összhangban; hangsúlyozza egy ilyen megközelítés fontosságát, ha javítani szeretnénk az óceánok egészségét és megerősíteni a tengeri biológiai sokféleség és a kék gazdaság hozzájárulását a fejlődő országok, különösen a fejlődő kis szigetállamok és a legkevésbé fejlett országok fejlődéséhez;

10. emlékeztet arra, hogy a védett tengeri területek fejlesztése lehetőséget kínál a helyi érdekelt felek, a halászok és a part menti közösségek közötti együttműködés megerősítésére és a helyi viszonyokhoz igazított megoldások kiépítésére a tengeri biológiai sokféleség jobb védelme és a kék gazdasághoz kapcsolódó tevékenységek fejlődésének biztosítása érdekében; kiemeli, hogy a védett tengeri területeket a kisüzemi halászok és a part menti közösségek bevonásával kell kialakítani; felhívja a partnerországokat, hogy vonják be e csoportokat a folyamat minden szakaszába, a kijelöléstől a területek irányításáig; hangsúlyozza, hogy a védett tengeri területek hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a tengeri ökoszisztémák és a helyi gazdasági tevékenységek javát szolgálják; emlékeztet arra, hogy a hatékonyan kezelt és megfelelően védett területek védik a halak ívóhelyeit, a bölcsődéket és a fiatal egyedeket, csökkentik az érzékeny élőhelyekre gyakorolt hatásokat, és minimálisra csökkenthetik az érzékeny fajok véletlenszerű fogásait; megjegyzi, hogy a cselekvési terv hangsúlyozza a védett tengeri területeken folytatott fenékvonóhálós halászat negatív hatásait; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre konkrét intézkedéseket az egyes védett tengeri területekre vonatkozó védelmi és helyreállítási célkitűzések elérése érdekében, kezdve a legveszélyeztetettebb területekkel, és csökkentsék a fenékvonóhálós halászatnak a tengerfenék ökoszisztémáira gyakorolt hatásait; hangsúlyozza, hogy hosszú távú láthatóságra és pénzügyi támogatásra van szükség az igazságos átmenet biztosításához, amely egyetlen halászt sem hagy hátra; úgy véli, hogy ugyanezeket a célkitűzéseket nemzetközi szinten is meg kell védeni; emlékeztet arra, hogy a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia 3. célkitűzésének említése szerint a védett területeken történő felhasználásnak teljes mértékben összhangban kell lennie a védelmi célkitűzésekkel; felszólítja e tekintetben az Európai Uniót, hogy aknázza ki a védett tengeri területekben (VTT) rejlő lehetőségeket és előnyöket, támogatva egy világszintű, „kék övezetnek” is nevezett VTT-hálózat létrehozását, bevonva többek között a VTT-kezelői hálózatokat is, elősegítve az EU és partnerországai közötti új együttműködések kialakítását és a megoldások megosztását; megjegyzi, hogy e világszintű „kék övezet” megvalósításához szükséges együttműködések kiépítéséhez az EU többek között az Indiai-óceánban, a Csendes-óceánban, a karib-tengeri térségben és az Atlanti-óceánban fekvő legkülső régiókra és tengerentúli országokra és területekre is támaszkodhat; megismétli, hogy támogatja a környezetkárosító kitermelési ipari tevékenységek, például a bányászat és a fosszilis tüzelőanyagok kitermelésének tilalmát a védett tengeri területeken és a káros ipari halászati technikákat, összhangban a Nemzetközi Természetvédelmi Unió iránymutatásaival;
11. hangsúlyozza, hogy az energetikai átmenet fontos és alapvető lépés, amelyet meg kell valósítani; rámutat azonban arra, hogy a fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése hatalmas kihívás, különösen a halászati ágazatban alkalmazható megfelelő technológiák fejlesztésének hiánya miatt; rámutat arra, hogy a helyi kisüzemi halászatokat meg kell

védeni az átmenet folyamata során, mert az nagy kihívást fog jelenteni számukra;

12. felhívja az EU-t, hogy mozdítsa elő az átláthatóságot a partnerországok halászati és egyéb tengeri kitermelő iparágában, mivel ez kulcsfontosságú a túlhalászás, a biológiai sokféleség csökkenése és az emberi jogok megsértésének megszüntetéséhez; hangsúlyozza, hogy a part menti fejlődő országok az átláthatóság javítása érdekében bevezethetik a halászati átláthatósági kezdeményezésben és a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezésben meghatározott előírásokat;
13. felhívja az EU-t, hogy törekedjen olyan nemzetközi szabályozások érvényesítésére, amelyek korlátozzák az olesó lobogó alatti hajózást és az átlobogózást, és hogy vállaljon vezető szerepet a tengeri átrakodás kezelésében és a kikötőkben végzett ellenőrzések javításában, mivel ezek fontos eszközök a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal kapcsolatos kiskapuk megszüntetésére; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok betartsák a külső halászfloktáikra vonatkozó nyomonkövetési és ellenőrzési szabályokat;
14. megismétli a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia kötelezettségvállalásait és az EU biodiverzitási stratégiájának azon célkitűzését, hogy 2030-ig az EU tengeri területeinek legalább 30%-át és az EU tengeri területeinek legalább 10%-át szigorúan védje; felhívja az EU-t, hogy nemzetközi szinten mozdítsa elő ezt a célkitűzést, hangsúlyt fektetve az őslakosok, a helyi közösségek és a kisüzemi halászati vállalkozások jogainak védelmét szolgáló erős biztosítékokra; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió elkötelezte magát a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elve mellett, valamint amellett, hogy az elszigetelt kormányzás elkerülése érdekében egymáshoz igazítja a belső és külső uniós szakpolitikákat; hangsúlyozza, hogy átfogó emberi jogi és jogállamisági záradékokat kell beépíteni a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokba, amelyeknek továbbra is átláthatóknak kell lenniük, és meg kell felelniük a fenntartható fejlődési céloknak; kitart amellett, hogy az uniós fehérjefogyasztás nem áthatja alá a fejlődő országok élelmezésbiztonságát, hogy elsőbbséget kell biztosítani a közvetlen emberi fogyasztásra irányuló halászatnak, és hogy az ágazat támogatásának hozzá kell járulnia a halászati ágazat és a part menti közösségek, különösen a kisüzemi halászati vállalkozások fenntartható fejlődéséhez és irányításához a partnerországokban; hangsúlyozza, hogy a cselekvési terv végrehajtásának elő kell mozdítania és ösztönöznie kell a halászok képzsését;
15. hangsúlyozza a halászati ágazat és a kisüzemi halászati vállalkozások fontosságát a fejlődő országok part menti területein; emlékeztet az EU azon felelősségére, hogy a halállományok kiaknázásának korlátozása és a túlhalászás megszüntetése érdekében megvédje és támogassa ezeket az ágazatokat a fejlődő országokban; hangsúlyozza, hogy az európai hajók tevékenységére is kiterjedően véget kell vetni az illegális halászati gyakorlatoknak;
16. kötelező átvilágítási intézkedésekre szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a teljes halászati ellátási lánc, beleértve az állati takarmány ellátási láncait is, tisztességes, teljes mértékben nyomon követhető, az illegális halásztól és az emberkereskedelemhez vagy a rabszolgasághoz kapcsolódó termeléstől mentes legyen;
17. üdvözli a célkitűzést, amely védelem alá kívánja helyezni a bolygó 30%-át, ugyanakkor

figyelmeztet arra, hogy e törekvésnek nem láthatják kárát az őslakos népek és a helyi közösségek, amelyeknek meg kell védeni a tengeri erőforrások birtoklásához és az azokhoz való hozzáféréshez fűződő – a FAO földtulajdonra és -használatra, a halászat, valamint az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására önkéntes iránymutatásaiban, a FAO fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes iránymutatásaiban, az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatban és a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvében rögzített – jogait; hangsúlyozza, hogy az őslakos népeket és a helyi közösségeket érintő fellépésekre csak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 169. számú egyezményében meghatározott szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezéssel kerülhet sor; e célból szilárd emberi jogi biztosítékok, elszámoltathatósági és sérelemkezelési mechanizmus létrehozására szólít fel;

18. sürgeti, hogy mozgósítsanak elegendő forrást az éghajlatváltozás és Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúja miatt a halász közösségeket érintő káros hatások enyhítésére; aggodalmát fejezi ki a tengeri ökoszisztémák védelmére és helyreállítására elkülönített uniós költségvetés korlátozott összege miatt; sajnálatát fejezi ki e tekintetben amiatt, hogy nem ellenőrzik a finanszírozás végrehajtását és megfelelő felhasználását; hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a nemek közötti egyenlőségre és a nők szerepének megerősítésére, tekintettel a nők és a fiatalok kulcsfontosságú szerepére, különösen a fenntartható óceánalapú gazdaságban és a tengeri természetvédelmi területeken;
19. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országoknak nyújtott éghajlat-finanszírozást az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás szempontjából kulcsfontosságú tengeri ökoszisztémák helyreállítására és védelmére kell felhasználni;
20. felhívja az EU-t, hogy nyújtson pénzügyi támogatást és technikai segítséget a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia és az ENSZ nyílt tengeri egyezményének végrehajtásához;
21. üdvözli a halászati támogatásokról szóló WTO-megállapodást, amely jelentős előrelépést jelent az óceánok fenntarthatósága szempontjából azáltal, hogy megtiltja a túlhalászott erőforrásokra irányuló és a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatért felelős halászatoknak nyújtott káros halászati támogatásokat; következő lépésként felszólít az ugyanilyen káros, a kapacitásfelesleget ösztönző támogatások kezelésére, mivel azok világszerte az óceánok kimerüléséhez vezetnek;

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	24.10.2023
A zárószavazás eredménye	+: 16 -: 0 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavrou, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Caroline Roose, Carlos Zorrinho
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Karolin Braunsberger-Reinhold

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

16	+
ID	Dominique Bilde
NI	Antoni Comín i Oliveres
EPP	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Eleni Stavrou, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud
S&D	Ilan De Basso, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Caroline Roose

0	-
-	-

1	0
ECR	Beata Kempa

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás